

Arrest

nr. 321 358 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL**
 Wouwerstraat 1
 2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. VAN DEN BRUEL.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 16 november 2022 diende verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 oktober 2023 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder), bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 7 december 2023 nam het CGVS de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen afkomstig uit Pekha (district Achin, provincie Nangarhar). Uw broer (...) werkte 6 tot 6,5 jaar voor het leger. In Pekha werd u verschillende keren geslagen door de taliban. Ze vroegen u iedere keer waar uw broer was. De laatste 5 jaar voor uw vertrek woonde u in Daka (district Achin) door de situatie in Pekha. In Daka hadden jullie geen problemen meer met de taliban. Zes of zeven maanden voor de machtsovername kwam uw broer voor de laatste keer naar Daka. 2 of 2,5 maanden nadat hij terugkeerde naar zijn werk in Helmand hebben jullie voor de laatste keer met uw broer gesproken. Tijdens de ineenstorting van het vorige regime konden jullie hem niet meer bereiken via zijn gsm en is hij vermist geraakt. 15 dagen na zijn verdwijning verliet u het land. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk (waar u op 16 oktober 2022 om internationale bescherming verzocht), Zwitserland, Frankrijk en België, waar u op 16 november 2022 om internationale bescherming verzocht. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u omwille van de professionele activiteiten van uw broer door de taliban vermoord te worden.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw taskara, documenten met betrekking tot het werk van uw broer (...) in het leger, foto's van uw broer (...) in legeruniform en documenten met betrekking tot uw Nederlandse taalopleiding in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U stelde te vreezen voor vervolging omdat uw broer voor het leger werkte.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij uw aankomst in België op 16 november 2022 verklaarde u immers dat u geboren bent op 31 mei 2006. Uit een leeftijdstest uitgevoerd op 29 november 2022 bleek dat u 21,5 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar (zie kennisgeving van de beslissing genomen naar aanleiding van een leeftijdsonderzoek door de Dienst Voogdij, d.d. 1 december 2022). Op het Commissariaat-generaal hield u echter vol dat u 17 jaar oud was. Gewezen op uw meerderjarigheid volgens de leeftijdstest verklaarde u dat u toen geen bewijs bij had en dat u overal gekend bent als 17jarige. U had ook uw taskara bij ter staving van uw zelfverklaarde leeftijd. Uw advocaat wees hier ook op (CGVS, p. 3-4, p. 20). In dat verband dient opgemerkt te worden dat Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf). Gelet hierop en aangezien uw leeftijd die op uw taskara vermeld staat niet overeenstemt met de resultaten van de leeftijdstest, heeft uw taskara nauwelijks bewijswaarde. Het voorgaande ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid én, aangezien u uw identiteit niet heeft aangetoond, uw beweerde familiale band met de persoon vermeld op de neergelegde werkdocumenten en te zien op de foto's die volgens u uw broer zou zijn die in het leger zit. In dit verband kan overigens gewezen worden op het merkwaardige feit dat uw broer een andere familienaam heeft dan u (CGVS, p. 3).

Zelfs al had u aannemelijk gemaakt dat de persoon vermeld op de werkdocumenten en te zien op de foto's uw broer zou zijn, dan nog blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) hoogstens dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt in dit verband aan dat uw broer sinds enige tijd voor de machtsovername vermist is. Er kan hieraan echter geen geloof worden gehecht. Vooreerst is het merkwaardig dat u tijdens uw eerste interview als zelfverklaarde minderjarige, dat afgenomen werd op 16 november 2022, verklaarde dat uw broer ongeveer 6 maanden eerder, dus geruime tijd na uw vertrek en na de machtsovername door de taliban, vermist raakte (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 3). Later verklaarde u daarentegen dat uw broer ongeveer 1,5 maand voor de machtsovername vermist raakte (DVZ-verklaring d.d. 5 mei 2023, vraag 18) en dat u 10 tot 15 dagen na zijn verdwijning gevlucht bent (CGVS-verklaring, ingevuld op de DVZ op 5 mei 2023, vraag 3.5, CGVS, p. 5). U verliet Afghanistan 2 maanden voor de machtsovername (CGVS, p. 7). Geconfronteerd met

uw verklaringen tijdens het minderjarigeninterview verklaarde u nogmaals dat uw broer voor de machtsovername verdwenen is en dat u toen bij uw eerste interview net was aangekomen en dat u in een heel moeilijke situatie was en dat u niet weet wat u allemaal verteld hebt (CGVS, p. 20). Dat is geen afdoende verklaring. Er kan immers verwacht worden dat u ook op dat moment gelijkaardige verklaringen zou afleggen over de verdwijning van uw broer, temeer aangezien u daar ook verklaarde dat u ongeveer 1,5 jaar eerder uit Afghanistan vertrokken was (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 3) – over het moment van uw vertrek uit Afghanistan legde u doorheen uw opeenvolgende gesprekken zo goed als gelijklopende verklaringen af – en u volgens uw latere verklaringen na de verdwijning van uw broer vertrokken bent (CGVS, p. 5). Bovendien heeft u geen informatie over wat er met uw broer gebeurd is (CGVS-verklaring, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). U wist enkel dat hij op het werk was toen het ‘valproces’ begonnen was en zei dat jullie daarna niks weten. Jullie vernamen dat uw broer vermist was doordat zijn gsm uitgeschakeld was (CGVS, p. 5). Het is merkwaardig dat jullie daaruit konden opmaken dat uw broer vermist was. Hoewel jullie aan de maliks vroegen of zij iets wisten over uw broer, hebben jullie immers niet geprobeerd het leger – de werkgever van uw broer – te contacteren omdat het leger op dat moment niet stabiel was en de ene na de andere provincie aan het vallen was (CGVS, p. 5, p. 19). Nochtans kan verwacht worden dat jullie minstens geprobeerd zouden hebben om het leger te contacteren aangezien het laatste wat jullie weten is dat uw broer op zijn werk was toen hij verdween. Dat jullie de dorpsouderen contacteerden in plaats van het leger, hoewel uw broer op het moment van zijn verdwijning niet eens in het dorp was, maar wel op zijn werk en dat er daarna meteen besloten werd dat u het land moest verlaten, zonder verdere stappen te nemen om meer te weten te komen over uw broer, doet stevig de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 19). Uit het voorgaande blijkt dat u de verdwijning van uw broer (...) niet aannemelijk heeft gemaakt. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie van uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Ook wat betreft de problemen die u ondervond ten gevolge van de professionele activiteiten van uw broer overtuigen uw verklaringen echter door diverse merkwaardigheden en incoherenties niet.

Zo verklaarde u dat de taliban in Pekha drie, vier of vijf keer naar uw huis kwamen en u sloegen om meer informatie te krijgen over uw broer (CGVS, p. 16-17). Het komt zeer bevreemdend over dat de taliban dit aan u zouden vragen hoewel u op dat moment slechts 6 of 7 jaar oud geweest zou zijn (CGVS, p. 19). Dat de taliban zouden verwachten dat u hen op die leeftijd meer informatie kon geven over het werk van uw broer, overtuigt moeilijk. Volgens uw verklaringen wilden de taliban dat uw broer bij hen kwam en moest hij zich bij hen melden. Gevraagd wanneer uw broer zich moest melden, verklaarde u dat ze niets duidelijk hebben gemaakt (CGVS, p. 17). Het is echter eigenaardig dat de taliban meermaals naar uw huis zouden zijn gekomen om van jullie te eisen dat uw broer zich zou melden maar dat ze nooit verdere instructies zouden hebben gegeven over bijv. het moment waarop hij zich moest aanmelden.

Bovendien waren uw verklaringen over deze bezoeken vaag en weinig coherent. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u ‘heel veel’ geslagen werd: iedere keer dat de talibs kwamen, sloegen ze u. Dit was misschien 2 of 3 keer (CGVS, p. 7). Later zei u dan weer dat de taliban ‘drie, vier of vijf keer’ naar uw huis kwamen. Iedere keer dat ze kwamen, dit was ‘om de maand, om de twee maanden, om de week’, vroegen ze naar uw broer (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe lang na het eerste bezoek van de taliban jullie naar Daka verhuisden verklaarde u dat jullie de problemen van de taliban 4 à 5 jaar accepteerden (CGVS, p. 17). Dat ze in die 4 à 5 jaar volgens uw eerste verklaringen ‘2 à 3 keer’ en volgens uw latere verklaringen ‘tot 5 keer’ kwamen is niet in overeenstemming met uw verklaring dat ze ‘om de maand, om de twee maanden of om de week’ kwamen.

Daarnaast komt jullie reactie op deze gewelddadige bezoeken van de taliban – bij het tweede of derde talibanbezoek werd u zelfs bewusteloos geslagen en daarna kwamen de taliban nog bij jullie langs – bevreemdend over. Door de slagen die u kreeg wilden ze uw broer laten weten dat jullie in problemen zitten (CGVS, p. 16-17). Ondanks deze bezoeken, waarbij u zelfs eens bewusteloos werd geslagen, namen jullie echter geen overtuigende veiligheidsmaatregelen. Jullie vertelden de dreiging niet eens aan uw broer – jullie vertelden dit hem pas na jullie verhuis naar Daka – waardoor uw broer, die op onregelmatige basis op bezoek kwam bij zijn familie (CGVS, p. 14), zelf geen voorzorgsmaatregelen kon treffen. Dit is niet ernstig. U zei verder ook nog dat het onmogelijk was om maatregelen te nemen omdat de hele regio onder talibancontrole was en dat u niet naar buiten ging of buiten het dorp ging en dat u altijd bij uw moeder bleef (CGVS, p. 17). Dat dit laatste een afdoende maatregel zou zijn, is echter merkwaardig aangezien de taliban u bij u thuis kwamen zoeken en u dan buiten, naar het gasthuis brachten om u daar over uw broer te bevragen (CGVS, p. 16). Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat jullie geen verdere voorzorgsmaatregelen namen en dat jullie pas vier of vijf jaar na het begin van jullie problemen met de taliban de beslissing namen om jullie dorp te verlaten om naar Daka te gaan, een plaats die onder controle was van de overheid (CGVS, p. 17). Gevraagd waarom jullie niet eerder naar Daka verhuisden, verklaarde u dat het niet gemakkelijk was om alles achter te laten, dat jullie daar jullie huis en fruitbomen hadden en dat jullie bang waren dat ze alles zouden overpakken als jullie dat verlieten (CGVS, p. 18). Die verklaring is weinig overtuigend aangezien jullie er later wel in slaagden

om naar Daka te verhuizen, waar jullie vijf jaar probleemloos woonden en aangezien verwacht kan worden dat, indien u werkelijk meermaals door de taliban werd mishandeld, jullie naar aanleiding van de bezoeken van de taliban al veel eerder ernstige maatregelen zouden hebben getroffen.

Voorts hebben jullie in Daka, waar jullie de laatste 5 jaar voor uw vertrek woonden, geen problemen gehad met de taliban (CGVS, p. 4, p. 7, p. 18). Ook na uw vertrek hebben de taliban, die intussen al meer dan twee jaar de controle hebben over heel Afghanistan, niet meer naar u gevraagd. Volgens u komt dit omdat uw broer slechts 5 jaar en uw moeder heel oud is (CGVS, p. 19). Die verklaring is niet overtuigend aangezien u volgens uw verklaringen ook zeer jong was toen u problemen had met de taliban. Daarop gewezen verklaarde u dat, toen u ondervraagd werd, u 6 of 7 jaar oud was (CGVS, p. 19). Nochtans had u eerder verklaard dat de eerste keer dat u door de taliban was geslagen, u 5 of 6 jaar oud was (CGVS, p. 7). Overigens kan opgemerkt worden dat u bij uw gesprek als zelfverklaarde minderjarige beweerde dat uw broer 5 à 6 jaar oud was (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 3), hetgeen zou betekenen dat hij heden 6 à 7 jaar oud zou zijn. Bovendien beschikt uw broer klaarblijkelijk over een gsmnummer (verklaring DVZ, vraag 15), waardoor zijn vijfjarige leeftijd opnieuw niet overtuigend overkomt. In die context is het dus weinig aannemelijk dat de taliban niet naar u zouden komen vragen na uw vertrek als zij werkelijk op zoek naar u zouden zijn en is het evenmin aannemelijk dat uw broer, die net als u broer is van (...) (verklaring DVZ, vraag 18), niet door de taliban zou zijn gevisieerd.

Gelet op het voorgaande heeft u de problemen met de taliban voor u en/of uw familie ten gevolge van de professionele activiteiten van (...) niet aannemelijk gemaakt.

Aangezien u geen zicht heeft geboden op de werkelijke verblijfplaats van uw broer (...), aangezien u onaannemelijke verklaringen aflegde over uw problemen met de taliban voor uw verhuis naar Daka, aangezien de taliban na uw verhuis naar Daka niet meer naar u hebben gevraagd en aangezien uw jongere broer probleemloos in Daka kan verblijven, is het niet aannemelijk dat de taliban omwille van de beweerde professionele activiteiten van uw broer op zoek zouden zijn naar u. Het loutere feit dat u mogelijk een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is dus onvoldoende om een nood aan internationale bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er

zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode

tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDE registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van

Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzaaging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Voorts verklaarde u dat de taliban u misschien gaan vermoorden omdat u gevlucht bent (CGVS, p. 19).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u, die Afghanistan rond uw achttiende heeft verlaten, die er dus al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen waardoor niet kan worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, die nog steeds een praktiserend moslim bent en die met het thuisfront en vrienden in Afghanistan in contact staat (CGVS, p. 5, p. 10), geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken.

U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. U legde hoogstens enkele documenten neer ter staving van uw Nederlandse taalopleiding in België, niets meer. Gevraagd waarom u deze documenten neerlegde, verklaarde u enkel dat het over uw leven hier gaat, dat u heel blij bent en hier naar school gaat en werkt (CGVS, p. 9). In dit verband vermeldde u geen verwestering. Gevraagd of alle redenen vermeld heeft waarom u Afghanistan verlaten heeft, antwoordde u bovendien positief. Gevraagd of er nog redenen zijn waarom u niet kon terugkeren naar Afghanistan behalve de door u aangehaalde problematiek met de taliban, waaraan geen geloof kon worden gehecht, zei u dat er geen andere redenen zijn en dat u alle problemen en

redenen verteld heeft. U had niets toe te voegen (CGVS, p. 19-20). Uit het loutere feit dat u hier Nederlands leert en in een kippenkwekerij werkt kan niet afgeleid worden dat u dermate verwesterd bent dat een terugkeer naar Afghanistan voor u onmogelijk is.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Met betrekking tot uw taskara werd al opgemerkt dat Afghaanse documenten een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)).

De werkzaamheden van de persoon die op de foto's te zien is en die vermeld wordt in de werkdocumenten worden hier niet betwist en uit de documenten met betrekking tot uw taalopleiding in België blijkt enkel dat u hier lessen Nederlands volgt, niets meer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Juridisch kader van het onderzoek van het beroep

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Aanvullende nota 's en stukken van verzoeker

Verweerder legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

In een aanvullende nota legde verzoeker conform artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet de volgende nieuwe elementen neer, die in de aanvullende nota worden omschreven als volgt:

- Foto van verzoeker met broer
- Foto met zijn vrienden en begeleiders hier.

Bij verweerder legde verzoeker reeds de volgende stukken voor, door verweerder in het administratief dossier geïnventariseerd als volgt:

- Taskara VZ (kopie)
- Documenten m.b.t. werk broer (kopie / origineel gezien)
- Foto's broer VZ (kopie)
- Doc mbt basiseducatie in België (kopie)
- Foto's broer M. met collega's (kopie).

4. Het verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van het motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker stelt dat uit zijn verklaringen blijkt dat er een gegronde vrees is voor vervolging. Verzoeker gaat in op verschillende passages uit de bestreden beslissing. Wat betreft zijn leeftijd stelt hij dat hij voortgaat op hetgeen hem is meegedeeld door zijn familie en de taskara. Hij aanvaardt nu zijn meerderjarigheid doch stelt dat zijn voorgehouden initiële minderjarigheid hem geen nadeel kan opleveren. Verzoeker voert verder onder meer aan dat hij volhardt in zijn verklaringen en dat hij wel merendeels gedetailleerde verklaringen kon geven die geen ongeloofwaardigheid met zich meebrengen. Verzoeker voert ook de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, het motiveringsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel en gaat verder in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Tot slot stelt hij ongeveer 18 jaar geweest te zijn als hij Afghanistan verliet, dat hij gebruik maakt van sociale media en zal beschouwd worden als een bedreiging door de taliban.

5. Beoordeling

Verzoeker moet een inspanning doen om zijn verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Daarnaast dient

verweerder ervoor te zorgen dat verzoeker op zorgvuldige wijze wordt gehoord en nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong. Het Hof van Justitie heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht *“inhoudt dat de beslissingsautoriteit, (...), de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.”*

De Raad onderscheidt uit het voorgaande dan ook drie elementen, zijnde de verklaringen, documenten of ander bewijsmateriaal en landeninformatie die belangrijk zijn voor een zorgvuldige beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.

In het huidige stadium van de procedure, is de Raad van oordeel dat bepaalde elementen van het profiel en vluchtrelaas van verzoeker meer onderzoek vergen, dermate dat de Raad niet in staat is om zich met voldoende kennis van zaken uit te spreken over het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet voor verzoeker of een reëel risico op ernstige schade op grond van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Afghanistan.

De Raad stelt vast dat verzoeker samengevat heeft aangehaald vervolging te vrezen omwille van het feit dat zijn oudere broer tussen 6 à 8 jaar heeft gewerkt voor het Afghaanse nationale leger (hierna: ANA). Hij verklaart dat hij om die reden herhaaldelijk werd geslagen door de taliban en hieraan ook littekens heeft overgehouden. Hij verklaart dat zijn broer ondertussen is vermist en dat hij in geval van terugkeer vreest vermoord te worden door de taliban omwille van de activiteiten van zijn broer. Er blijkt ook dat verzoeker vele stukken heeft voorgelegd aan verweerder, waarvan ook vele originele documenten aangaande het werk van diens broer.

Verweerder stelt de geloofwaardigheid in vraag van de verklaringen van verzoeker en dit onder meer omdat hij volgens verweerder gelogen heeft over zijn leeftijd, de band met de broer niet is aangetoond, er een tegenstrijdigheid bestaat aangaande het ogenblik van het vermist geraken van de broer, verweerder niet aanneemt dat de familie na het vermist geraken van de broer enkel de dorpsouderen heeft bevroegd, maar niet het leger zelf, verzoeker een te jonge leeftijd had om geslagen te worden door de taliban teneinde informatie te geven, er een incoherentie is tussen de verklaringen wat betreft het aantal keren dat de taliban langskwamen en verzoeker sloegen, verzoeker zijn gezin volgens verweerder te lang heeft gewacht met verhuizen en er zich geen problemen meer hebben voorgedaan na de verhuis.

De Raad stelt vast dat uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker op datum van 29 november 2022 een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Mogelijk was verzoeker dus op dat ogenblik 19,5 jaar, terwijl hij zelf verklaarde bij aankomst 16 jaar te zijn, en bij het gehoor een jaar later 17 jaar. Verzoeker verklaarde dienaangaande tijdens het gehoor dat *“als er een kindje geboren wordt, (...) ze de geboortedatum niet (gaan) noteren.”* Verzoeker stelt met andere woorden dat er in Afghanistan geen sprake is van een nauwkeurige registratie van de geboortedatum. Dit standpunt van verzoeker vindt steun in het Nederlandse Algemeen Ambtsbericht Afghanistan van juni 2023, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023 waar verweerder in de aanvullende nota naar verwijst. Daarin leest de Raad: *“In Afghanistan wordt niet hetzelfde belang gehecht aan een geboortedatum als in sommige westerse landen. In plaats van een datum bevat de taskera vaak een schatting van de leeftijd van de houder op het moment van afgifte. Sommige autoriteiten hebben specialisten die de leeftijd schatten voor het geval een aanvrager zijn of haar leeftijd niet kent.”* Dit verschil tussen de verklaarde leeftijd en de leeftijd vastgesteld na leeftijdsonderzoek acht de Raad bijgevolg niet dermate dat de algemene geloofwaardigheid wordt aangetast.

Verder acht verweerder de familieband niet aangetoond en steunt hij zich hiervoor in hoofdzaak op een andere familienaam van verzoeker en de broer M. waarvan verzoeker stelt dat hij bij het Afghaans leger was. Blijkens het gehoorverslag gaf verzoeker spontaan bij aanvang van het gehoor bij verweerder de uitleg dat hun familienaam S. is, maar zijn broer gekozen had voor A. zoals op zijn badge. Ook al komt dit bevreemdend over in een westerse cultuur, blijkt wederom het volgende uit het voormelde Algemeen Ambtsbericht: *“Op de papieren tazkera is meestal niet expliciet een achternaam vermeld, maar de voornamen van de vader en grootvader. Dit komt omdat er in Afghanistan geen traditie is van het gebruik van achternamen. Pas met de invoering van de e-tazkera en machinaal leesbare paspoorten zijn achternamen langzaamaan gestandaardiseerd. Op de e-tazkera is er een speciaal vakje voor de achternaam dat verplicht ingevuld moet worden. Op de papieren tazkera was dit vaak leeg. Voor de e-tazkera kozen mensen een achternaam gebaseerd op bijvoorbeeld hun Pashtun stam (zoals Nurzai) of gebaseerd op de naam van de vader. Wanneer de vader bijvoorbeeld Amir heette, kon de nieuwe achternaam Amiri zijn. Volgens een bron werd dit systeem niet in een keer ingevoerd, maar op organische wijze.”* Bijgevolg blijkt dat in Afghanistan er

geen traditie is van het gebruik van achternamen en men vaak een achternaam "kiest". Dit kan een verklaring zijn waarom verzoeker S. gebruikt als achternaam en zijn broer A. Het valt de Raad overigens op dat verzoeker in zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken een naam heeft opgegeven voor zijn vader, die overeenkomt met de naam van de vader vermeld op de bij verweerder voorgelegde legerbadge van de broer. Verder heeft verzoeker ter zitting ook een foto voorgelegd waarop hij stelt dat hijzelf en zijn broer samen te zien zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker herkenbaar is op de foto, evenals de foto van de broer M. met eerder voorgelegde foto's van de broer in uniform.

Verder valt het de Raad op dat verzoeker vele stukken heeft voorgelegd aangaande het werk van zijn broer, deels in het Engels, zoals een legerbadge, bankkaart, foto's van garanten toen de broer met de dienst begon en ook veel andere foto's. Van de documenten aangaande het werk geeft verweerder ook aan dat hij de originelen heeft gezien. Verder blijkt verzoeker tijdens het onderhoud ook uitvoerig ondervraagd over het werk van zijn broer en valt op, zoals verzoeker aanhaalt in het verzoekschrift, dat hij gedetailleerde verklaringen kan geven. Zo blijkt dat verzoeker kan toelichten waar zijn broer in dienst was, de rang (eerst soldaat, dan "britmal", korporaal bij een soort van gevangenis waar zij taliban brachten), de rang britmal komt overeen met de vertaling van een van de stukken, zoals neergeschreven in het gehoorverslag, dat zijn broer een opleiding heeft gevolgd, bij welk korps de broer was (hetgeen wederom overeenkomt met de vertaling van een voorgelegd stuk) en dat de broer per helikopter gedetineerden moest verplaatsen (ook foto van broer aan de luchthaven, onder meer bij een helikopter). Verzoeker kon ook een incident vertellen waarbij zijn broer gewond is geraakt, welk wapen dat de broer droeg en hoeveel het loon bedroeg. De Raad meent dan ook dat gezien het voorgaande aangaande de namen, de originele voorgelegde stukken en de verregaande kennis van verzoeker over het werk van de broer, dat de familieband met de broer wel aannemelijk is gemaakt. Ook al kan de Raad volgen dat er volgens de info van verweerder veel documentenfraude is in Afghanistan, moet ook in een dergelijke context in concreto naar de stukken worden gekeken en naar de consistenties tussen de verklaringen en de voorgelegde stukken (EHRM 18 november 2014, nr. 52589/13, MA t. Zwitserland, pt 62).

Verder blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing verwijst naar het EUAA-rapport "Targeting of individuals" van augustus 2022 om te stellen dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op de persoon en de familie. Verzoeker heeft volgens verweerder geen dergelijke geloofwaardige zaken aangehaald want heeft bedenkingen bij het vermist karakter van de broer en bij de verklaringen van verzoeker dat hij werd geslagen hiervoor door de taliban.

De Raad volgt de analyse dat er om de enkele reden dat verzoeker een broer heeft die bij de ANA was, niet van "systematische" vervolging sprake is, maar leest bijvoorbeeld wel in dit rapport "(a)ccording to UNAMA individuals on 'differing level of affiliation to the former government' fell victim to targeting acts, 'from senior officials to drivers, bodyguards and relatives.'" (p. 61 – in dezelfde zin p. 80) waaruit blijkt dat individuen met een verschillende graad van band met de voormalige overheid het slachtoffer werden van aanvallen, gaande van senioren tot chauffeurs, bodyguards en ook familieleden. Diverse organisaties constateerden dat familieleden van voormalige veiligheidstroepen of overheidsmedewerkers slachtoffer zijn geworden van ondervragingen, mishandeling, geweld en executies. Ook andere bronnen stelden dat bedreiging van familieleden gebruikt werd als drukmiddel op personen die vervolgd worden door de taliban. Hierdoor liepen de familieleden ook zelf gevaar (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 70-74 geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de taliban" van 14 december 2023 waarnaar verweerder in de aanvullende nota verwijst). Ook in de EUAA Country Focus van december 2023 leest de Raad dat familieleden van voormalige medewerkers van de overheid riskeren geïdende te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (4.1.5 "family members of former civilian and security personnel", EUAA, "Afghanistan – Country Focus" van december 2023, p. 62 en 63.) In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid, waaronder het leger, werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023, p. 54-55, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing). Bijgevolg dient dit profiel als broer van een militair voor het Afghaanse leger wel aanleiding te geven tot voorzichtigheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van verzoeker.

Waar verweerder verder motiveert dat de familie te lang heeft gewacht alvorens te verhuizen naar D., verklaarde verzoeker blijkens het gehoorverslag *"dat was ons huis, dat was ons dorp, en het was niet gemakkelijk om alles achter te laten, we hadden onze fruitbomen en als we dat verlieten waren we bang dat ze alles zouden overpakken"*. De Raad acht dit niet onaannemelijk. Verder motiveerde verweerder ook dat "het niet ernstig" is dat het gezin de dreiging "niet eens" aan de broer vertelde, die op onregelmatige basis op

bezoek kwam bij de familie en daardoor zelf geen voorzorgsmaatregelen kon treffen. Dienaangaande leest de Raad dat verzoeker verklaarde *“ze wilden via die slagen die zij deden tegen mij, mijn broer laten weten, dat wij in problemen zitten maar wij hebben dat niet tegen mijn broer verteld. Anders was mijn broer gekomen en hadden ze hem vermoord.”* Verder bleek dat de broer volgens de verklaringen bitter weinig naar huis kwam (*“de eerste keer kwam hij na 23 maanden en 15 dagen thuis, één keer na 12 maanden, één keer na 8 maanden. Hij kwam niet zo snel naar huis.”*). Verder leest de Raad eveneens *“hij kwam met zijn lokale kledij, zonder gsm of iets kwam hij naar het dorp.”* En verder als antwoord op de vraag of verzoeker foto's heeft waarop hij met zijn broer te zien is *“Nee, want hij kon zijn gsm nooit meebrengen naar het dorp omdat onderweg bij die checkpoints, (...) werden (zij) gefouilleerd en hij moest geen bewijzen meehebben om te tonen dat hij een militair is”*. Bijgevolg blijkt dat de broer de facto wel in zekere mate voorzorgsmaatregelen nam en acht de Raad de verklaringen aannemelijk van verzoeker waarom aan de broer niet werd gezegd dat verzoeker werd geslagen.

De Raad meent dan ook dat vele motieven van de bestreden beslissing niet draagkrachtig zijn.

Verweerder trekt verder de slagen aan verzoeker in twijfel omdat verzoeker dan te jong zou geweest zijn en omdat verzoeker weinig precieze verklaringen aflegt over hoe vaak hij werd geslagen door de taliban. Verzoeker stelt evenwel littekens daaraan te hebben overgehouden en heeft enkele daarvan op zitting ook aan de waarnemend voorzitter getoond. Ook tijdens het gehoor maakte verzoeker melding van de sporen op zijn lichaam van het geweld. De Raad heeft evenwel zelf geen medische expertise om eventuele compatibiliteit tussen littekens en de aangehaalde vervolging vast te stellen. Het komt verzoeker toe daaraan tegemoet te komen. Teneinde de geloofwaardigheid van de reeds ondergane vervolging en eventuele toepasselijkheid van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet te kunnen beoordelen, acht de Raad dit aangewezen.

Verder blijft ook het argument van verweerder dat verzoeker heeft verklaard dat zijn gezin, zijnde hijzelf, zijn moeder en minderjarige broer -aangezien de vader en twee jongere zussen een natuurlijke dood zijn gestorven-, gedurende verschillende jaren na de verhuis nog weinig problemen hebben gehad. De Raad is van oordeel dat niet voldoende is doorgevraagd over die periode, teneinde het risico op vervolging in geval van terugkeer te kunnen beoordelen. Ook acht de Raad het nodig meer duidelijkheid te hebben over de gezinssituatie waarin verzoeker zou terechtkomen in geval van terugkeer naar D. in het district Achin. Zo heeft verweerder terecht bedenkingen geuit bij de zeer jonge leeftijd van de jongere broer, nu in de “verklaring DVZ” een gsm-nummer bij de naam van de jonge broer wordt vermeld.

Verder mag niet uit het oog verloren worden dat onder meer uit voetnoot 984 van het rapport EASO security situation update van september 2021, zoals geciteerd in de bestreden beslissing, waarin wordt verwezen naar de “Long War Journal”, blijkt dat het district Achin een van de laatste was dat werd ingenomen door de taliban. Er blijkt uit dit rapport ook dat er een sterke aanwezigheid van ISKP aanwezig is in Nangarhar (in Achin-district). Verzoeker dient beschouwd te worden als de broer van een lid van het voormalige Afghaanse leger, is reeds sedert ongeveer midden 2021 niet meer in het district geweest en zal in geval van terugkeer als het hoofd van het huishouden mogelijk de aandacht van de taliban en ISKP trekken.

Concluderend stelt de Raad dat gezien de limieten van een bevraging ter zitting en het supra aangehaalde, er nood is aan een nieuwe analyse, rekening houdend met alle elementen eigen aan het profiel van verzoeker, zoals in het onderhavige arrest is benadrukt. De Raad beschikt niet over alle noodzakelijke elementen om met kennis van zaken te oordelen over de eventuele nood aan internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES